

Senzacechtivé čtenáře musím hned v úvodu upozornit, že se článek není o nějakém divokém pánském večírku, nýbrž o úžasném kulturním zážitku. Po ježibabovské smršti brodská poslechová společnost připravila na neděli 7. března další

Jan Matěj Rak

Foto: Jirka Večeřa

písničkářskou lahůdku - písničkáře **Jeronýma Jerryho Lešnera** a **Jana Matěje Raka**.

První vystoupil [Jeroným](#) a přestože musel po celou dobu přemáhat nápor virů či jiných podobných potvůrek, odvedl skvělý výkon. Zahrál skladby svižnější i pomalejší, vážnější i veselejší, starší i zcela nové. V jedné z písní se blýskl sólem a la R. Horký s kytarou za zády. Přese všechny zdravotní potíže byly všechny písně odehrány nadprůměrně. Škoda jen, že jsme se také nemohli přesvědčit o jeho moderátorských kvalitách, protože Jeroným ví, jak publikum nenudit a umí i své písně vtipně prokládat veselými historkami, jenže v neděli mu do smíchu příliš nebylo - barvou se chvílemi blížil jarnímu trávníku. Přitom má schopnost vtipně improvizovat dle momentální situace a atmosféry - to je dar, který nejde naučit, to musí být dáno.

Po krátké přestávce se na podiu usadil **Jan Matěj Rak** - syn slavného otce, ale jinak skromný kluk se spoustou nádherných písniček. Chvilku sálem vládla plíhalovská nálada, chvíli jsme se toulali i světem vážné hudby, abychom si na závěr v předavcích mohli vychutnat dvě nádherně podané židovské písně s doprovodem staříčké heligónky. Jan Matěj předvedl brilantní hru na kytaru (to se holt dědí), jeho texty byly nejen dobré, ale i vtipné. Přítomné diváky potěšil a pobavil i průvodním slovem mezi jednotlivými hudebními čísly. Folková neděle měla tentokrát komornější podobu (hrálo se akusticky), ale oba písničkáři to bez problémů hlasově zvládli a diváci se mohli opět přesvědčit o dobré akustice zdejšího sálu. Snad jedinou kaňkou na jinak příjemném folkově-poetickém podvečeru byla účast diváků, kterých se sešla necelá třicítka. Pravda, atmosféře koncertu to neuškodilo - byla skvělá, ale co "chudáci" pořadatelé?!